

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A MAGY. KIR. DOHÁNY-NAGYÁRUSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

HATSEK ADOLF.

hová az előfizetési összegek,

— — valamint a kéziratok küldendők. — —

TARTALOM: Lukács László pénzügyminister. Cigaretta papir. A magyar dohánynagyárusok Országos szövetsége. Vegyes hírek. Ajánlati hirdetések.

Lukács László pénzügyminister.

Egy pénzügyminister bölcsessége nagy hatással van úgy az összességre mint az egyesre. Az a művészet, hogy az állam kiadásai fedeztessenek a nélkül, hogy az állampolgárok túlságos áldozatokat legyenek kénytelenek hozni, tulajdonképpen alphája és omegája az állam életének, mert hisz tulajdonképpen minden állami tevékenység az ország teherviselési képességétől függ. Áldásdús volt Lukács László pénzügyminister ő exellenciájának 10 éves működése és nagy képességei, széles látköre, vasszorgalma és kötelességtudása az országnak nagy mértékben javára szolgáltak. A dohánygyedáruság terén ő exellenciájának vezetése alatt nagy és maradandó alkotottat.

Ott legyen hát a jubileumon az óriás koszorúban a mi szerény babérlevelünk is, melyet mi minden olvasónk nevében és saját nevünkben fonunk azon koszorúba mely legérdeműsabb pénzügyministerünknek honfui nagyrabecsüléssel nyújtatik át.

A dohányárusok közlönye szerkesztősége.

Cigaretta papir.

Joggal illethetni úgy a nagyárust, mint a kisárust ama szemrehányással, hogy ép ama cikkeknél, melyek első sorban hozhatnak hasznót, jobban nézik a gyáros érdekét, mint a saját érdeküket. A gyárosok nagyhangú, drága reklámjukkal, melylyel a közönséget megtévesztik, kényszeríteni akarják az árusokat az ő cikkeik raktáron tartására. Ha ez tényleg sikerülnekik, akkor ők az urak, a diktátorok, a kikparancsolnak, míg az elárusítóknak örülniök kell, ha árut kapnak tőlük.

Nem is titkolják ők, hogy ez a dolgok állása, hogy biz ők feleslegesnek tartják elmentni az elárusítókhöz és ő reájuk hatni nem

akarnak — hisz ők nagyhangu a reklámjukkal elbolondították a közönséget és az most már kényszeríti az elárusítókat cikkeik tartására.

Sajnos vannak oly nagyárusok, kik reklámot csinálnak az ő kisárusaiknál a gyárosoknak. Tehát nemcsak, hogy presszionálni hagyják magukat, hanem reklámot is csinálnak az ilyen embereknek a kik kényszerítik őket, hogy horribilis árakat fizessenek gyártmányaiért; és nyilvánul e reklámcsinálás abban, hogy plakátokat és más reklámeszközöket adnak át a kisárusnak, a ki aztán nem kevésbé naiv ez olcsó reklámot folytatni. A gyáros pedig nevet a markába, mert olcsó módon jutott oda, hova különben drága lett volna eljutnia.

A gyáros 1000%-ot keres cikkein, a dohányárus ezeken a cikkeken csak 20%-ot keres. Ennek aztán az a következménye, hogy a míg gyárosok egyik palotát építik a másik után, addig az elárusítók még házbérüket sem képesek megfizetni, pedig ép ezek azok a cikkeik melyeken keresniök **kell** az elárusítóknak, a dohánycikkeik még a kiadások fedezésére sem szolgálnak. Annak magyarázata, hogy a gyárosok ezt az elárusítókra oly szomorú helyzetet megteremtettek azt, hogy a mi elárusítóink többnyire nők, kiket könnyen lehet rábeszélni, kik érdekeiket csak ritkán képesek nyomatékkal megóvni.

Megelégtünk e visszás helyzetet. Figyelemmel fogjuk kísérni a gyárosok tevékenységét és a lehetetlen helyzetet megfogjuk szüntetni. A nagyárus urak pedig intézked-

hetnek, sőt kell intézkedniök (és megis fogják tenni), hogy csak ama cikkek kerüljenek forgalomba, a melyekre az elárusítók fektetnek különös súlyt és nem azok, melyeket a gyárosok a publikum megtévesztésével kierőszakolnak. Kérni és követelni fogjuk a dohány-nagyárusok Szövetségének legközelebbi igazgatósági ülésen solidaritást vállaljanak e tekintetben. Nem szabad kizsákmányolni a kisárust; mi nem engedjük! A gyárosok pedig a jelen esetekben tényleg kizsákmányolást folytatnak — ebben a nagyárusok segítségökre nem lehetnek, nem is lesznek.

Az a téves felfogás, hogy ama cikkeket kell raktáron tartani, melyeket a közönség kíván tévedés! Az elárusítók nagy és tekintélyes hálózata, mely végig vonúl ez országon, szabja meg, hogy mely cikkek tartandók raktáron; senki más. Az elárusítóknélkül és ellen egy gyáros sem képes fennállani.

Határozottan vissza kell utasítani a gyárosok gögös kijelentéseit, hogy az óriás pénztekintélyű reklámon megnyert közönség által dirigálni akarnak! Ki kell eliminálni ez urak gyártmányait, még akkor is, ha azt ujak a kezdet nehézségeivel kénytelenek megharcolni. A közönség lenézése az, hogy a gyárosok azt eszközül használják presszióra! a másik oldalon ugyanez az elárusítók kizsákmányolása.

Elmúltak az idők, gyáros urak, midőn a szegény elárusító csak a gyáros urért izzadt véres verejtéket.

Mennél hiresebb egy ily gyáros, annál inkább arrogálja magának a kizsákmányolás „jogát“. Ennek meg kell szünnie. Megis fog szünni.

A Magyar Dohánynagyárusok Országos Szövetsége.

Igazgatósági ülés. Kívánatos, hogy az Igazgatóság legközelebbi ülésén az igazgatósági tagok teljes számmal jelenjenek meg, mert oly nagy jelentőségű kérdésekről lesz szó, hogy az egész Igazgatóság jelenléte multhatatlanul szükséges. A meghívók előreláthatólag a jövő héten fognak szétküldetni.

Uj tagok. Ujabban a következő dohánynagyárusok jelentkeztek felvételre a Szövetségnél: Goldberger J. Mór és fiai (Szegzárd), özv. Halle Mórné (Karánsebes.) ajánlja Klein Alfréd igazg. tag — és Strelinger Márk (Nagybecskerek).

Ünnepi ülés. A magyar dohánynagyárusok országos Szövetségének elnöksége rendkívüli ülésre hívja össze az igazgatóságot, melyen arról lesz szó, hogy mily módon fejezze ki a Szövetség üdvözlését, odaadását és hálóját a pénzügyminiszter ő exellenciájának jubileuma alkalmából és mily módon üdvözlje Graenzenstein államtitkár úr ő exellenciáját magas kitüntetése alkalmából. Kívánatos, hogy a rendkívüli Igazgatósági ülésen, melynek ideje a tagokkal levéileg fog közöltetni, az Igazgatóság tagjai teljes számmal jelenjenek, hogy ez ünnepi ülés mennél impozánsabb legyen,

Vegyes hírek.

Gaszner Pál adófelügyelőt Ő felsége a király kinevezte ministeri tanácsossá. Ritkán ért a királyi kegy oly kiváló férfiút, mint a minő Gaszner Mindenki a ki ösmeri, kinek szerencséje volt vele érintkezni, tudja, hogy nálánál igazságosabb, méltányosabb ember alig létezik. Igazságot szolgálta gazdagnak és szegénynek egyaránt, előtte mindenkit egyenlő.

Nem csoda hát, hogy e jól megérdemelt kitüntetés általános örömet keltett és a közhangulatnak vagyunk tolmácsai, mindön szívből köszöntjük Gaszner adófelügyelőt kitüntetése alkalmából.

Az ötösével való pakkolása a szivarkáknak megnyerte a közönség élénk tetszését. A közönség igen meg van egedve és dicséri az újítást és a hírlapok jelentései szerint az az általános kívánság, hogy e csomagolási mód általánosíttassék.

Ugy értesülünk, hogy ez a nézete a magy. kir. dohányjövődéknek is és így valószínű, hogy nemsokára megszűnik a szivarkáknak egyesével való eladása.

Jelenleg még, a magy. kir. Pénzügyministerium rendelete szerint a Sultán szivarkának egyesével való eladása kötelező és így az árusító az egyesével való szolgáltatást meg nem tagadhatja.

A karácsonyi és ujévi üzlet az idén igen gyenge volt és igen gyéren keresték a dohányárukat ünnepi ajándéknak, a finomabb fajták sem voltak kereslet tárgyai, pedig más években ezeket igen keresték. Ennek bizonyára az az oka, hogy a középosztály műtárgyakat és iparcikkeket vásárol ajándéknak, továbbá az, hogy szünőfélben van az orvosok és ügyvédeknek stb. szivarral való karácsonyi és ujévi megajándékozása.

E gyenge ünnepi üzletmenet magával fogja hozni az üzlet január havi fellendülését, hisz azok, kik ezuttal nem lettek megajándékozva, kénytelenek lesznek maguk pótolni az elmaradt ajándékokat.

Jogosulatlan adó. Az adózásnak, melyről itt szólunk, »megteremtésekor« tiltakoztunk már ellene, mint jogosulatlan, igazságtalan és ezért eltörölendő ellen. Hiába emeltük fel ellene szavunkat, hiába tiltakoztunk

a dohánynagyárusok mégis megfizették az illetéket és fizetik is, pediglen ép annyi közül van hozzá, mint a jövőndő orosz hadisarczhoz. Így esett hát, hogy sokan tudva sokan nem tudva éveken át fizettek oly illetéket, mely ellen, ha egy kevéssel kisebb az indolencia, tiltakozniok kellett volna.

A nagyárusok által eladási jutalékok után fizetendő bélyegilletékekről van szó. Ugyan mely törvény alapján lehet e bélyegilleték lerovását az eladási jutalék után követelni?! Hát nem ép oly haszon az eladási jutalék mint amilyen haszon bármely más áru eladása által jő létre? Talán fizetés, bér, tiszteletdíj vagy más fixirozott összeg e jutalék? Hisz ugyan-e »jogon« és alapon az okmány-bélyegek, a bélyegek után is kellene bélyegilletéket fizetni?

Mi az eladási jutalék? Ép oly haszon, mint bármely más haszon, haszon akkor, ha a nagyárus jutalékáról van szó épúgy, mintha a kisárus ama jutalékáról lenne szó, hogy 100 fill. után 450 fillért kap. És miután ez haszon — ki tagadná? — ugyan mi jogon rovatnak le utána bélyegilletéket, mikor már egyszer megadóztatták a kereseti adó czimén? Ugyan mi jogon adóztatják ezt meg kétszer is?

Hihetetlen, hogy életbe léptették ez adózást; de még hihetlenebb, hogy a jogtalanul megadóztatott dohánynagyárusok eddig szó nélkül túrték ez adóztatást és hogy eddig egynek sem jutott eszébe jogorvoslattal élni e jogtalan adóztatás ellen. Hisz bizonyos hogy illetékes helyen megszüntetik menten az emomáliát, ha megtudják létezését, mert ez az adóztatás — csak tévedés.

A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

41689. szám

V. 1904.

Ajánlati hirdetés.

A kaposvári dohánynagyáruda, valamint a dohány és szivar különlegességi áruda kezelése elhalálozás folytán üresedésbe jöven, ezeknek együttesen leendő betöltésére, — zárt írásbeli ajánlatok útján, folyó évi február hó 9-én d. e. 10 órakor a kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóságnál verseny tárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát, a dohánygyártmányok eladása után a versenyzők által igénybe vehető eladási díj fogja képezni és a dohánynagyáruda, valamint a dohány és szivar különlegességi áruda annak fog adományoztatni, ki a legcsekélyebb eladási díjat fogja követelni; — mindazonáltal a kincstár fentartja magának azon jogot, hogy a versenyzők között, — tekintet nélkül a követelt eladási díjra, — szabadon választhasson.

A dohánynagyáruda 1904. évi forgalma 508.614 koronát tett ki s az eddigi dohánynagyárus az áruda kezelése után 0,85 nyolczvanöt/század százaléknyi eladási díjat élvezett.

Ezen dohánynagyárudával kapcsolatos dohánykisaruda 1904. év forgalma 17.986 koronát tett.

Ugyanezen árudával bélyegjegyek és váltó úrlapok kicsinyben való eladása is össze van kötve. Az 1904. évi forgalom bélyegjegyekben és váltó úrlapokban 75.508 koronát tett ki, s az eladási díj 1,5%.

A dohánynagyáruda vállalkozója valódi havanna szivarok eladásával is megbizható, megjegyeztetik azonban, hogy ezen gyártmányoknál az eladási díj maximuma 1,5%-ot tesz.

A kaposvári dohány és szivar különlegességi áruda 1904. évi forgalma 87.266 korona volt 3,25 százaléknyi eladási díjat élvezett.

Az általános forgalomban levő dohánygyártmányok árjegyzékében foglalt összes dohány gyártmányok a nagykanizsai m. kir. dohányárú raktárból, — a különlegességi dohánygyártmányok a budapesti m. kir. központi dohányárú raktárból, — végre esetleg bélyegjegyek és bélyegzett váltó úrlapok készlete a kaposvári m. kir. adóhivatalnál szerzendők be.

A dohánynagyárus köteles a készletszerzés végett hozzá utalt dohánykisarúsokat dohány-, szivar- és szivarka anyaggal ellátni; köteles továbbá minden egyes dohány- és szivarnemből, a pénzügyi hatóság által meghatározandó és 20 000 korona értéket képviselő csonkithatlan tartalék készletet, úgy szintén az általános mozgosítás esetére ez idő szerint meghatározott és 3000 korona értéket tevő dohány- és szivaranyagot érintetlenül raktáron tartani s ezen kívül 8 napi fogyasztásnak megfelelő 9800 korona értékű készletet a napi eladásra is beszerezni.

A különlegességi árudára nézve köteles a bizományos, a tartásra neki előirt minden egyes dohány- és szivarnemből, valamint a különlegességi áruda székhelyén és vidékén kelendőségnek örvendő valódi havanna szivarnemből megfelelő készletet tartani, mely készletnek értéke 2000 koronában határozatik meg.

A kincstár a dohány-nagy-, valamint a dohány különlegességi áruda csak az eladási díjra, valamint a nagyárudával egyesített dohány és szivar kisáruda jövedelmére tarthat igényt, melyből a kezeléssel összekötött valamennyi kiadást fedezni köteles.

A dohány nagy- és különlegességi áruda minden tekintetben megfelelő és a város középontján fekvő helyiségben *minden egyéb üzlettől elkülönítve mint kizárólagos dohányáruda kezelendő* s a kezelő a dohány esetleg bélyegárudán kívül *más foglalkozást nem gyakorolhat*. A dohány nagy- és különlegességi áruda kezelése csakis *együttesen gyakorolható*, miért is oly ajánlatok, melyek nem mind kellő üzletre szólnak tekintetbe vétetni nem fognak.

A versenyben részt nem vehetnek, kik a törvény értelmében terhes szerződés kötésre nem képesek, kik továbbá valamely büntett, csempészet vagy más kihágás miatt jogerősen elítéltek, vagy csak bizonyítékok hiányában mentettek fel.

Ha ezen akadályok egyike, vagy másika csak az árudának átadása után jutna a hatóság tudomására, a pénzügy igazgatóságnak jogában áll az engedélyeket azonnal elvonni.

Azon ajánlat tevő bánat pénze, kinek ajánlata elfogadtatik, a tartalék készlet beszerzéséig viszatartatik s köteles az árudák kezelését az erre vonatkozó értesítésben, illetőleg felhívásban foglalt határidőben átvenni és ez alkalommal az eddigi dohányárusnál készletben maradt dohánygyártmányoknak és edényeknek értékét készpénzben lefizetni.

Ha azon vállalkozó, kinek ajánlata elfogadtatott, a bizományi üzletet a kitűzött határidőre bármely okból át nem veszi, vagy ajánlatától vissza lép, a letett bánatpénzt elveszti s a dohány nagy- és különlegességi áruda betöltése végett az ő kárára és költségére új versenytárgyalás fog tartatni.

A ki írásbeli ajánlatot benyújtani akar, köteles bánatpénz fejében a csonkithatlan tartalék készlet értékének 10%-át, vagyis a dohánynagyáruda után 2300 koronát, a különlegességi áruda után pedig 200 koronát készpénzben, vagy a budapesti értéktőzsdén jegyzett értékpapirokban valamely Somogy megyei királyi adóhivatalnál letétbe helyezni és a nyerendő letéti nyugtat az ajánlathoz csatolni, megjegyeztetik azonban, hogy ezen bánatpénz, illetve értékpapirok az ajánlathoz is csatolhatók.

Az ajánlatokhoz, melyekben a kívánt eladási díj számokkal és betűkkel is kiteendő, egyuttal a magyar honosságot, illetőseget, nagykorúságot, polgári állást, fedhetlen előéletet és vagyoni állapotot igazoló bizonyítvány is csatolandó.

Az ekként felszerelt egy koronás bélyeggel ellátott ajánlatok 1905. évi február hó 9-én délelőtt 10 óráig a kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél, vagy pedig posta útján — ehhez czimezve benyújtandók. — A czimlapon (borítékon) kiteendő »Ajánlat a kaposvári dohánynagy- és különlegességi áruda átvétele iránt.« Szintén a borítékon alant a bánatpénz letéti módozatának felemlítéséül szembetűnőleg kiirandó »Terhelve 2500 koronáról szóló adóhiatali nyugtával (készpénzzel vagy értékpapírral).

Hiányos, vagy a fentti kellékeket nem tartalmazó ajánlatok, vagy olyanok melyek határozatlan szövegezéssel állítottak ki, avagy más versenyzők ajánlataira hivatkoznak, szintűgy azok, melyek a kitűzött határidő után adatnak be, vagy a posta által a kitűzött határidő lejártá után kézbesítettek, végre távirati ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Egyébb az árudák kezelése tekintetében fennálló szabályok és feltételek valamennyi m. kir. pénzügy igazgatóságnál pénzügyőri biztosnál és szakasznál betekinthetők.

M. kir. pü. igazgatóság.

Ajánlat.

255/1905. Az alsókubini kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Nemesztó községben Strausz Fülöp volt dohány nagyárus elhalálása folytán üresedésbe jött dohány nagyáruda kezelésének biztosítása végett írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás fog tartatni. Az írásbeli ajánlatok 1905. évi február hó nyolczadikán d. u. 1 óráig a pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtandók s a pénzügyigazgatóság által ugyanakkor nyilvánosan felfognak bontatni.

Az ajánlat tárgyát csak a dohányforgalom után járó tőzsdij képezi a jogosítvány elnyerésére annak lesz kiltatás ki erre alkalmasnak találattik és a ki százalékokban kifejezendő legkisebb tőzsdiját követeli, mindazon által a kincstár fentartja magának azon jogot, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, mert is egyik ajánlattevő sem támaszthat igényt azért, mert olcsóbb ajánlata el nem fogadtatott. Az eddigi dohány nagyárus a nagyáruda kezeléséért a közönséges anyag nagybani elárúsítása után 4%, azaz négytized százalékos tőzsdiját élvezett. A dohány nagyáruda 1904 évi nyers forgalma volt: 1 Az általános forgalomban levő anyagban 91358 kor. 97 fillér. 2. A kicsinyben eladásnál közönséges anyagban 6450 kor. 87 fillér.

A nagyáruda kezelésével a bélyeg és váltó őrlapok eladásának kötelezettsége 1 1/2% eladási jutalék élvezete mellett van egybekötve.

A közönséges dohányanyag az alsókubini a dohány nagyárudában lesz beszerzendő, még pedig oly kötelezettséggel hogy az anyagkészlet szállítására szolgáló ladákat vállalkozó a megállapított eladási ár megtérítése mellett tulajdonon átvenni tartozik. A nagyárus a dohányárudai ügyvitelre, melylyel mindig kisárulási jog van egybekötve, anélkül, hogy neki bizonyos jövedelem biztosíttatnék az árulásra beszerzett dohánygyártmányok összegétől járó százalékos tőzsdijban részesül, mely tőzsdij a szállítási és egyéb kezelési kiadások levonása után képezi annak tisztá jövedelmét. Ugyanazért a kincstár az árudánál sem egyéb jövedelmet, sem a verseny tárgyalás alapjául szolgáló forgalom változatlan fentartását nem biztosítja s e czimen, vagy bármely okból is tőzshér emelésére irányzott kérelem feltétlenül el fog utasíttatni, nemkülönben bármilyenü kárpótlási igények figyelmen kívül fognak hagyatni. Köteles leendő vállalkozó a dohánynagyárudát 1905. évi május hó 1-én megnyitni s máz ezt megelőzőleg a fogyasztási viszonyoknak megfelelő 14 napi tartalékkészletét 3800 korona értékben beszerezni és folyton érintetlen teljességben fentartani, ezenkívül a napi szükséglet igényelte anyagkészletet is beszerezni.

A dohánynagyáruda Nemesztón élénk forgalmu helyen tökéletesen száraz bolti és rakári helyiségben személyesen kezelendő s a dohányeladási szabályok 44. §. részletezett könyvek kifogástalanul vezetendők. A pályázók kötelesek bánatpénz fejében a fent kijelölt, csonkithatlan dohánykészlet értékösszegének megfelelő 10% azaz háromszáznyolcvan (380) koronát az ezen pénzügyigazgatóság kerületében levő egyik vagy másik kir. adóhivatalnál letétbe tenni és az erről szóló nyugtat eredetben, vagy hitelesített másolatban az ajánlathoz mellékelni. A bánatpénz készpénzben, vagy elfogadható értékpapirokban tehető le.

Az ajánlat következő czim alatt: »Ajánlat a Nemesztó községben megürrült dohánynagyáruda elnyerése iránt.« a pénzügyigazgatóság főnökének, saját kezébe küldendő. Ajánlattevő tartozik egyuttal: 1. Magyar állampolgárságot, nagykorúságot, a magyar nyelv birását és fedhetlen előéletét. 2. Vagyoni állapotát hiteles bizonyítványokkal igazolni és ezen bizonyítványokat ajánlatához mellékelni. 3. Az ajánlatokban a kövételébe vett kezelési díj %-ban számmal és betűvel kifejezendő.

Olyan ajánlatok, melyek ezen rendelkezésnek meg nem felelnek, vagy más pályázók ajánlataira hivatkoznak, vagy melyek határozatlanul szerkesztvők, ugyszintén elkésve benyújtottak, vagy utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A versenyzésben részt nem vehetnek, kik terhes szerződés kötésére nem képesek, továbbá valamely büntény csempészet, vagy más nemü jövedéki kihágás miatt elíteltettek.

Ha ezen akadályok egyike, vagy másika csak az üzlet átadása után jutna a pénzügyigazgatóság tudomására, az eladási engedély azonnal elvonatni fog.

Azon pályázók bánatpénze, kiknek ajánlata el nem fogadtatott a tárgyalás befejezése után vissza fog utaltatni, ellenben az elfogadott ajánlattevő bánatpénze a csonkithatlan készlet beszerzéseig vissza fog tartatni. Ha azonban vállalkozó a dohánynagyárudát kitűzött határnapon át nem veszi, vagy később ajánlatától önként vissza lépne bánatpénzét elveszti.

Az ajánlat 1 koronás bélyeggel látandó el. — Alsókubin, 1905. január hó 10-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Egy dohánynagyárus fia, a ki a megrendelésekben, könyvitelben szóval az összes trafik ágaiban járta, vidéki dohány nagy- és különleges árudában azonnali belépésre jótállás mellet alkalmazást keres. Megkeresések, czimemre **Rosenthal Jakab** dohánynagyáruda **Körösmező** czimzendők.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

INHALT: Cigaretten Papiere. Ladislaus Lukács. Eine unberechtigte Steuer. Vermischte Nachrichten.

Cigaretten Papiere.

Ob Gross oder Kleinverschleisser, Beiden kann der Vorwurf nicht erspart werden, dass sie gerade bei jenen Artikeln, an welchen sie etwas verdienen müssten, weit mehr auf den Vortheil des Fabrikanten sehen, als auf den ihrigen; Das heisst, sie thun es nicht weil die Fabrikanten auf sie eine Pression ausüben, in dem sie mittelst hochtönender, kostspieliger Reklame, sich dem Publikum aufdrängen, welches dann den Händler zwingen soll, den Artikel auf Lager zu halten. Haben sie dies einmal erreicht, dann Gnade Gott — dann diktieren sie, dann ist ihnen der Verschleisser eine Null, ein Nichts, der froh sein muss von ihnen überhaupt Waare zu bekommen. Und sie genieren sich auch garnicht, es offen auszusprechen, dass dies der Fall ist, sie geben gar nichts auf den Verschleisser, halten es gar nicht der Mühe werth ihn aufzusuchen, oder bei ihm Reklame für ihre Artikel zu machen, sie trachten nur auf das Publikum zu wirken, dann gehört der Verschleisser ihnen, mit Kopf und Haar.

Und da gibt es unter den Grossverschleissen leider auch solche, welche sich dazu hergeben bei ihren Kleinverschleissern Reklame für diese Artikel zu machen. Es genügt ihnen nicht, dass sie die, mittelst der Reklame zu kollossaler Höhe in Hinsicht der Preise eingeführten Zigarettenpapiere auf Lager haben, nein, sie vertheilen für die Fabrikanten Plakate und Reclamsachen und da die Kleinverschleisser vermeinen, dass es so sein muss, so sind sie auch so naiv, und machen für den Artikel unbewusst eine derartige Reclame, die der Fabrikant jedem Einzelnen eigentlich mit schwerem Gelde bezahlen müsste.

Der Fabrikant verdient an seiner Waare 1000 Prozent, der Verschleisser höchstens 20.

Nachdem die Mehrheit der Verschleisser aus Frauen besteht, die das glauben, was man ihnen sagt und die auch von der Natur der Sache und deren Nachtheil keine Ahnung haben, vermögen die Fabrikanten seit Jahren, namentlich bei uns in Ungarn die Situation auszunützen und sich ein Palais um das Andere zu bauen, während der Kleinverschleisser mit Mühe den Miethzins erschwingt den er eigentlich nur für derartige Artikel bezahlt, zumal an Tabak und Zigarren doch nur so viel verdient wird, was die Kosten ausmachen. Wier haben dieses Treiben satt. Unser Augenmerk wird in allernächster Zeit darauf gerichtet sein, diesem unhaltbaren Zuständen ein Ende zu machen. Die Herren Grosstrafikanten können, müssen und werden es veranlassen, dass bloss diejenigen Fabrikate in den Verkehr gelangen, deren Erzeuger Werth auf den Verschleisser legen und nicht lediglich auf das Publikum. Ja, wir werden sogar die Angelegenheit in der nächsten Sitzung des Verbandes der Grosstrafikanten vorbringen und verlangen, dass sich die Grossverschleisser in dieser Hiensicht solidarisch erklären. Die Kleinverschleisser dürfen nicht ausgebentet werden, wir dulden es nicht. Und eine Ausbenterei von Seite der betreffenden Fabrikanten liegt in diesem Falle vor, eine Ausbenterei die kein Grossverschleisser unterstützen darf. Die Verschleisser gehen von dem falschen Grundsatz aus, dass sie jene Zigarettenpapiere halten müssen, welche das Publikum wünscht. Das ist nicht richtig. Das Verschleissernetz Ungarns hat es zu bestimmen, welche Sorten sie auf Lager halten wollen und welche nicht. Die Verschleisser sind die Kunden des Fabrikanten und nicht das Publikum. Ohne die Verschleisser kann kein einziges Fabrikat reussiren. Die falsche übermüthige Auffassung eines Fabrikanten, wenn er zu Reklamzwecken

Hunderttausende verausgabt hat, dass in Folge dessen die Verschleisser nach seiner Pfeife tanzen müssen, können und müssen die Grossverschleisser, entschieden zurückweisen, selbst auf die Gefahr hin, eine Zeit lang mit Mühe ein anderes Fabrikat einzuführen.

Wie gesagt, die schönen Zeiten sind vorüber, wo die armen Kleinverschleisser des Landes, nur für die Fabrikanten der Rauchrequisiten Branche arbeiten müsten. Je „berühmter“ solch ein Fabrikant zu sein vermeint, desto mehr vermeint er die Leute schinden zu können. Das muss und wird aufhören.

Ladislau Lukács

k. u. Finanzminister.

Die staatsmännische Weissheit des Schatzkanzler eines Landes wirkt nachhaltig auf die Gesamtheit, wie auf dem Einzelnen. Die Kunst die Finanzen eines Landes derart zu gestalten, dass die nothwendigen Ausgaben geleistet werden können, ohne den Staatsbürger bedeutende Opfer aufzuerlegen könnte eigentlich das Alpha und Omega der gesammten Staatskunst genannt werden, zumal alles Übrige was mit dem Staatswesen zusammenhängt, mehr oder weniger von der Kapitalkraft eines Landes abhängig ist. Die zehnjährige Wirksamkeit Sr. Excelenz des Finanz Ministers Lukács war eine segensreiche, wozu sich das Land gratuliren kann, dem das Talent, der Scharfblick, die Klugheit und der Pflichteifer Sr. Excelenz zu Gute kommt. Auf dem Gebiete des Tabak Monopols ist unter der Leitung Sr. Excelenz riesig viel zum Wohle desselben geschehen. Und darum möge auch anlässlich des Jubileumstages Sr. Excelenz das bescheidene Lorberblatt in dem Kranze nicht fehlen, welches wir im Namen aller unserer Leser und in unseren Namen in dem Kränze flechten, der heute dem verdienstvollsten Finanzminister unseres Vaterlandes, in patriotischer Verehrung dargereicht wird.

Die Redaction des Dohányárusok Közlönye.

Eine unberechtigte Steuer.

Schon bei Ausgabe der betreffenden Verordnung, hatten wir unsere Leser darauf aufmerksam gemacht, dass dieselbe entweder auf eine Unkenntnis des Gesetzes über Stempelpflicht, oder auf einen Irrthum beruht; doch die Herren Grossverschleisser, deren

Indolenz in solchen Dingen fast ans Unglaubliche grenzt, haben bisher keinerlei Schritte unternommen, damit der Fehler berufenen Ortes sanirt werde und bezahlen auch in folge dessen ruhig eine Gebühr, die zu zahlen sie ebensowenig verpflichtet sind, wie die Kriegskosten Russlands oder Japans.

Es handelt sich um die, den Grossverschleissern alljährlich bemessene Stempelgebühr nach ihrer Verkaufsprovision. Auf grund welchen Gesetzes kann diese Gebühr von einer Verkaufsprovision abverlangt werden? Ist denn die Verkaufsprovision nicht ein Gewinnst an einer Waare, gleich Derjenigen eines jeden anderen Kaufmannes? Ist sie eine Gage, eine Provision, ein bestimmtes fixirtes Einkommen? Mit demselben Rechte müsste man ja auch nach den Stempelfassungen, den Postwerthzeichen, für die Provision eine Stempelgebühr bezahlen. Die Verkaufsprovision, in welcher Form sie auch immer bezahlt wird, ob jetzt der Grossverschleisser $\frac{7}{10}$ Prozent Verkaufsgebühr erhält, oder ob der Kleinverschleisser für 100 H Zigarren bloss 4.50 Heller bezahlt und in dieser Minderzahlung die Provision enthalten ist, sie ist nichts anderes als ein dem Verschleisser bewilligter Nutzanteil, an der Waare, der nie und nimmer nebst der Einkommensteuer, noch einmal besteuert werden kann.

Es erscheint fast als unbegreiflich wie diese Stempelpflicht als von Rechtswegen erkannt zu werden vermochte, aber noch weit unbegreiflicher, dass es bisher noch keinen einzigen Grosstrafikanten eingefallen ist, dagegen den Rekurs zu ergreifen, da es als sicher anzunehmen ist, dass bei Prüfung des Gegenstandes, der Irrthum erkannt werden muss und die Bezahlung dieser Stempelgebühr ganz gewiss erlassen werden dürfte.

Vermischte Nachrichten.

Steuer Ober Inspektor Paul v. Gassner

Sr. Mayestät der König hat den *Steuer Ober Inspector Herrn von Gassner* zum Ministerialrath ernannt. Wenn jemals die Gunst des Monarchen mit derjenigen der Beamten und des Publikums harmonirte, so ist es bei dem neuen Ministerialrathe Herrn von Gassner der Fall, der sich als früherer Finanzdirektor und jetziger Steuer Ober Inspector in allen Kreisen der grössten Beliebtheit und Werthschätzung erfreut. Ein strenger gewissenhafter Beamter duldet er gleichwohl nicht das geringste Unrecht das selbst dem Ärmsten Zugefügt werden könnte. Aus seiner Thätigkeit in seiner hohen, verantwortungsvollen und äusserst schwierigen Stellung resultirt auch die allgemeine Achtung und Verehrung deren sich Herr von Gassner erfreut und wir verdolmetschen nur den Wunsch all Derjenigen die ihn und sein Wirken kennen, wenn wir ihn zu seiner neuesten Ernennung herzlichst gratuliren.

Der Verschleiss der Tabakprodukte,
zu Weihnacht und Neujahr, war diesmal kein besonders reger und wurden selbst die besseren Sorten, die sonst flotten Absatz zu Geschenken finden nicht sonderlich viel gekauft. Der Grund mag darin liegen, dass von dem Mittelstande Kunstgegenstände und Industrie-Artikel zu Geschenkszwecken angekauft werden und dass die Sitte Ärzten, Advokaten etc. etc. Zigarren zu schenken immer mehr schwindet. In Folge des, wie gesagt, schlechten geschäftsganges von Neujahr, dürfte der Consum in laufenden Monat Januar aus dem Grunde bedeutender sein, gegen den Korrespondirenden Monat des Vorjahres, weil eben diejenigen welchen sonst Cigarren geschenkt wurden, dieselben nunmehr kaufen müssen.

Über die Verpackung der Cigaretten in Cartons. In 5 Stück äussert sich das Publikum sehr lobend und wird, gemäss den Berichten der Zeitungen der Wunsch rege, dass sämtliche Sorten derart verpackt werden mögen.

Wie wir vernehmen soll auch die Absicht der k. u. Tabak-Regie dahingehen und dürften vielleicht in nicht langer Zeit die Zigaretten einzeln nicht mehr verkauft werden.

Dermalen ist noch, gemäss der Verordnung des Finanz-Ministeriums, die Ausfolgung von 1 Stück Sultan Zigarette anbefohlen und haben die Verschleisser nicht das Recht den Käufern dies zu verweigern.

==== **Feltűnű Újdonság.** ====

DELICE

Minden hirdetés felesleges, a
dohányzó egyszer veszi és többé
mást nem szíhat

legjobb valódi francia

szivarkapapír és szivarkahűvely.

Gyári raktár:

Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyúfa
Buzbrothers (svédgyúfa
karddal)

Krokodil gyúfa
Eiffel torony gyúfa
Telegráf

Szalony gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyúfa
Germán gyúfa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitünő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat, legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA

V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.

Telefon 51-02.

Löblovitz Zsigmond

papir és könyvkereskedése

könyvnyomda

könyvkötészet

Budapest, VII. Csömöri-ut 40.